

[Socialministeren]

ges i overensstemmelse med de tilsvarende regler i bistandsloven. Det vil sige, at der vil kunne ydes hjælp, når den udgift, sagen vedrører, vil bringe et i øvrigt rimeligt budget ud af balance.

Endvidere foreslås ændring af reglerne om klageadgang i tilfælde, hvor et barn er anbragt uden for hjemmet.

Bestemmelserne om institutioner foreslås i begge love ændret således, at institutioner godkendes af landsstyret og ikke – som hidtil – af socialministeren.

Herudover indeholder forslagene mindre ændringer af praktisk og redaktionel karakter.

Ændringerne i den færøske forsorgslovgivning har været drøftet i det særlige udvalg vedrørende sociallovgivningen for Færøerne. Der er efterfølgende foretaget nogle ændringer efter ønsker, der er forekommet fra færøsk side i forbindelse med forslagernes fremsættelse i det færøske lagting, som herefter har givet tilslutning til, at lovforslagene søges fremmet.

Efter forslagene skal ændringerne have virkning fra 1. juli 1983.

Merudgiften for staten anslås til 1,1 mill. kr. årlig vedrørende forsorgsloven, medens ændringerne i børneforsorgsloven ikke skønnes at medføre statslige merudgifter.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale forslagene til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v.).

(Lovforslag nr. L 207).

Lovforslagets hovedformål er at fjerne begrænsninger, der efter den gældende radiolovs § 3 er sat for fællesantenneanlæggenes adgang til at fordele udenlandsk radio og fjernsyn. Forslaget er hermed i overensstemmelse med, hvad et flertal i mediekommissionen har anbefalet i kommissionens nylig afgivne betænkning nr. 974/1983 om kabelproblematikken og fremførelse af udenlandsk fjernsyn.

Mens der i fællesantenneanlæggene efter den nuværende lovgivning som hovedregel kun kan ske fordeling af Danmarks Radios programmer samt af udenlandske programmer, der kan modtages direkte i anlæggene, åbnes der nu tillige mulighed for distribution af udenlandske fjernsynsprogrammer, som efter bestilling, og i det omfang ønskerne teknisk og økonomisk kan imødekommes, bliver ført frem til anlæggene af post- og telegrafvæsenet eller af telefonselskaberne, alt under den forudsætning, at fællesantenneanlæggenes abonnenter er villige til at betale for fremføringen. På grundlag af en sådan langdistancefremføring vil anlæg, der er beliggende, hvor direkte modtagning af nabolandenes fjernsynsprogrammer er umulig eller vanskelig, kunne få adgang til disse programmer, og anlæg over hele landet vil desuden kunne få fremført udenlandske programmer, der overføres via såkaldte kommunikationssatellitter.

Mediekommissionens flertal har ikke set nogen rimelig begrundelse for at opretholde de i dag gældende restriktioner på området og mener, at der i et frit samfund principielt ikke bør gælde begrænsninger i befolkningens adgang til at se fjernsyn fra udlandet. Regeringen er enig med kommissionsflertallet i dette synspunkt.

Samtidig lægger regeringen vægt på, at vi i forbindelse med den friere adgang til fjernsyn fra udlandet mest muligt fremmer en udvikling i retning af etablering af et dansk bredbåndsnet baseret på lyslederkabler. Jeg skal her henviser til den redegørelse om udviklingslinjer for telekommunikationsnettet, som ministeren for offentlige arbejder har afgivet til folketinget. I sammenhæng hermed foreslås der gennemført en mindre ændring i de tekniske bestemmelser i radiolovens § 5. Ændringen har til formål at skabe lovhjemmel for, at ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte de nødvendige regler om fællesantenneanlæggenes størrelse.

Ministeren for kulturelle anliggender skal efter lovforslagets § 3, stk. 3, fortsat kunne udstede regler, der åbner adgang til benyttelse af fællesantenneanlæg m.v. til enkeltstående udsendelser af lokal karakter. Der sigtes hermed til en udsendelsesvirksomhed, der falder uden for de forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som en ændring af loven i 1981 har muliggjort.